

Familie Smits

Familie Smits

J. Demarteau

Schrijver: J. Demarteau

© J. Demarteau

Niets van deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk fotokopie internet of welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hoofdstuk 1

Buiten het dorp stond een oude boerderij niet ver van de wateren, het was een oud gebouw waarvan de muren het zouden begeven wanneer de storm hard zou razen. Maar nee het ene gedeelte hield het ander tegen mekaar aan als steun

De stallen waren nog het beste, de schuur was het dak van verzakt, en in het midden gestut, er lag nog hooi van de vorige bewoner, de deuren vielen zo goed als uit mekaar. Aan de voorkant van het huis stonden enkele wilgen en noten bomen die de schaduw over het huis wierpen wanneer de zon hoog stond.

In die jaren dat het huis er stond waren vele boeren er in getrokken, maar na enkele jaren weer vertrokken. Bij de boerderijgehoorde veel land, maar indien het had geregend was het net een moeras. zodoende bracht het niet veel op aan producten, daardoor vertrok de een na de andere boer. De boerderij was al een lange tijd niet meer bewoond, het laatste boeren gezin was naar de stad verhuist, daar had de boer ander werk gevonden.

Het huis met alles er om heen was nog altijd zijn eigendom, hij kon het niet kwijt raken aan iemand. Het was al meerdere malen te koop aan geboden, maar geen mens die het wilde hebben.

Ja enkele boeren wilden wel wat land dat meestal in de winter nog droog bleef, maar dat deed hij niet verkopen dan raakte hij de woning niet kwijt.

In het water bij de weide dat uitmondten in de rivier zat veel soorten vis, je zag er ook dikwijls de politie, omdat er veel werd gestroopt en vissen zonder vergunning.

De politie en stropers wisten niet dat het nog van de boer eigendom was, dan hadden ze alleen een bewijs van de boer hoeven te hebben voor vis vangst.

Het land en weide was door de jaren dat er niemand woonden een grootte wildernis geworden, vol met struiken en langs de waterkant dik begroeid met riet.

Voor de winter kwamen wel mensen om riet te rooien waar ze manden van maakten en die verkochten

Ook begrijpelijk hield zich daar veel wild op, en daar waren de boeren in de nabijheid niet gelukkig mee.

Er werd soms veel schade toe gebracht aan het gewas op het land ja en jagers waren er niet.

De boeren konden niets anders doen dan af en toe met de hond een ronde maken, maar dat bate niet veel.

Er werden wel vallen gezet, wanneer de politie die vond namen die mee, ging naar de boer waar het land van was en begrijpelijk waren ze nooit van hun.

Dat zal wel weer een stroper zijn werd er dan gezegd, die lopen er genoeg.

De rijke boeren daar in tegen hadden geld om er een afrastering te plaatsen, om zoveel mogelijk het wild van hun akkers te houden.

Als er stropers waren en vermoeden onraad verdwenen ze in het moeras tussen de struiken, daar kwamen de agenten niet, dan ging het water hun over de schoenen en daar hielden ze niet van.

In het dorp woonden de meeste mensen die net een redelijke boterham verdienden, zo was het bij de familie Smits ook, vader werkte als knecht op een boerderij.

Ze hadden drie kinderen en konden ook net rond komen met het inkomen voor het gezin.

Vader werd ziek en een korte tijd later overleed hij, moeder bleef met de drie kinderen achter, waarvan de oudste zestien, de tweede vijftien, en een dochter van bijna veertien jaar oud war en. Moeder kreeg een beetje steun maar net genoeg om geen honger te lijden, ze bezaten een grootte tuin waar ze veelproducten konden telen voor eigen gebruik en dat deed meestal Piet, hij wilde later boer worden.

Piet was van zijn leeftijd een flinke stevige jongen en was nooit te lui om te werken, dat had hij van zijn vader mee gekregen.

Maar omdat de familie in het dorp niet goed stond aan geschreven, wilde geen boer hem als knecht op de boerderij en dat was voor Piet een tegenslag hij was zo graag boer.

Al hoewel ze nergens geen schuld aan hadden werden ze toch in het dorp door velen na gewezen als dieven en dat was voor het gezin een sombere tijd.

Dat allemaal kwam in die tijd dat vader nog leefden een dag in de cel had gezeten, hij zou bij zijn baas boer Teun zoals ze hem noemden, `s nachts kippen hebben gestolen.

Dit was niet de waarheid, bij hem thuis hadden ze zelf kippen en wel allemaal bruine en bij Teun allemaal witte.

Dus stapte boer Teun naar de politie om aan giften te doen, waardoor vader Smits werd opgepakt.

De politie deed dan ook een onderzoek in huis van de familie Smits of er witte kippen te vinden waren, of veren indien ze geslacht waren.

Maar hoe ze ook zochten ze vonden niets, ondanks dat moeder ook zei; dat haar man `s avonds nooit de deur alleen uit ging, alleen indien het nodig was.

Ze vond het maar vreemd dat die Teun haar man deed beschuldigen, sinds dien ging de praat door het dorp en kregen zij een slechte naam.

De kinderen op school werden door vele niet meer aan gesproken, daar aan kon men merken dat ze er thuis over vertellen.

En wat konden hun eigen kinderen er aan doen, waarom moesten die gestraft worden, omdat boer Teun de leugens rond deed vertellen.

Maar Piet die dat goed begreep en het ware verhaal aan zijn vrienden deed vertellen wat er in feite gebeurd was met zijn vader, kreeg ze allemaal op zijn kant.

Langzaam aan begonnen er ook de ouders van Piet zijn vrienden anders te denken over Teun.

Het kwam al zo ver dat er jongens waren wanneer ze boer Teun zagen, riepen, daar komt de boer van de kippen"

In het begin vond hij het wel leuk, maar kwam er al snel achter dat ze hem voor gek hielden, dan werd hij boos, de jongens trokken zich er niets van aan en riepen dan nog luider.

Zo als ik al zei: haar man ging `s avonds zelden weg, na thuis komst van zijn werk was hij bezig in de tuin of andere werkzaamheden die moesten gebeuren.

Hij hield er ook niet van om op zondagmorgen naar het café te gaan, hij vond dat hij het geld beter kon gebruiken voor zijn gezin te onderhouden, dan het in een gierput te werpen.

Bij de huiszoeking door de politie werd Piet die nog jong was ook aan de tand gevoeld, of hij er misschien iets mee te maken had.

Piet zo jong als hij ook was, was niet bang voor de agenten, in tegen deel, hij ging zelfs te heer tegen hun.

Jullie moeten maar eens eerst bij die boer gaan kijken of er wel alles in orden is voor een onschuldigen in de cel te stoppen. Weten jullie wel wat jullie een gezin aan doen, nee! Maar omdat het een raadslid is geloven jullie het wel, maar daar komen jullie wel achter.

Dan nog iets als jullie niet weten als politie mannen dat er overall vossen rond zwerven, dan moeten jullie maar eens goed rond kijken en de ogen open doen. Maar jullie zijn bang om vieze schoenen te krijgen, als men langs de akkers loopt.

Ik ben nog jong maar eens zal ik het hem betaald zetten, op wat voor manier dan zie ik dan wel.

Zulke mensen noemen zich de elite van het dorp om iemand te beschuldigen voor diefstal, heeft hij zelf dan ook schone handen dat betwijfel ik. "

Nou, "zei een van de agenten: "jij bent nu al een opstandige knaap, als je zo begint als jonge jongen komt het niet goed met jou. "

Ik hoef niet opstandig te worden, maar ik zal mij niet alles laten gevallen, die mij wat te na doet zal het berouwen.

Ja wij zijn een arme arbeiders familie en zo is het al een hele geschiedenis dat die door zo'n geldwolf als Teun voor oud vuil worden gebruikt, maar eens krijgt hij ook zijn loon.

Mijn vader was wel goed om voor hem te zwoegen, dan kon hij de centjes binnen halen.

Als ik werkelijk wist wie het gedaan zou hebben, zou ik het niet aan jullie vertellen, waarschijnlijk iemand die het groot nodig heeft, als !, het iemand gedaan heeft. "

Tot moeder op een gegeven moment zei: Piet nu is het genoeg, de waarheid komt toch boven, nu heeft hij de kans om mijn man te wreken, die schoft.

Kan die boer wel bewijzen dat mijn man dat heeft gedaan, of is het dat mijn man hem een keer op zijn donder heeft gegeven? en nu ziet hij de kans om hem te wreken. "

Een van de agenten vroeg,, waarom ging hij dan tegen hem te keer als ik het vragen mag?"

Piet kwam er weer tussen,, nou hij had hem net zo goed een pak slaag kunnen geven, omdat die Teun op een morgen als een brullende leeuw op mijn vader af kwam.

Hij verweet mijn vader dat hij de vis die net gebakken was in de keuken had gestolen, om zijn buik te vullen.

Zo iets belachelijk, s omdat mijn vader in de keuken was geweest voor water te halen, ja mijn vader had die vis wel gezien, het was net voor het middagmaal.

Ze kregen ruzie er over en omdat mijn vader hard te keer ging tegen Teun, daarop een van de andere knechts de stal betrad om te kijken wat er gaande was.

En zo mijn vader vertelden, kwam hij net op tijd binnen, anders had ik die Teun de muren laten zien, hij wist toch al dat hij waarschijnlijk ontslagen werd.

Daar had mijn vader geen probleem mee, hij kon best een nieuwe baas vinden, er waren boeren genoeg die iemand zochten voor werk.

En bij het binnen treden van de knecht in de schuur, verdween de boer, waarna hij mijn vader vroeg, wat er gebeurd was omdat hij zo te keer ging?

Vader vertelde hem: waar hij hem voor beschuldigden, ik zou die vis van de tafel op heb gegeten, dan had hij het toch kunnen ruiken, die lucht blaas je zo maar niet van je af. "

Dat wordt mooi " had de knecht geantwoord, en hij was beginnen te lachen.

Zo iets heb ik nog nooit mee gemaakt, Smits dat jij de vis eet van anderen, en dan zonder middagmaal. hoeveel waren het er?

Dat wist hij niet" viel moeder in de reden, en de knecht was weer beginnen te lachen. ", Waarom lach je? had mijn man gevraagd.

Wat een stommeling is die Teun toch, toevallig zag ik een van de katten met de smoel vol naar buiten komen, ik dacht dat is zeker over gebleven van het middageten en dan voeren ze het aan de katten.

Ik denk dat de katten er veel plezier van hebben gehad, een smakelijke maaltijd.

Even later kwam de vrouw van Teun naar de twee toe en zei tegen mijn man: in opdracht van Teun dat hij was ontslagen en het erf moest verlaten, hij dulden geen ruzie tussen knechts enbaas.

Mijn man heeft naar zijn zeggen geantwoord: eerst mijn centen voor ik hier weg ga en van de hele dag, zo niet dan kom ik ze mij binnen halen.

De andere knecht die er nog bij stond, vertelde aan de vrouw dat ze de katten maar moest ontslaan, ik heb zelf gezien dat die met de vis in de smoel naar buiten kwamen.

Hij had meteen gezegd; als mijn collega moet vertrekken, doe ik dat ook op staande voet, bij zo'n familie wil ik niet meer werken

en wil ook mijn geld.

Dat meen je toch niet om ook te vertrekken had de vrouw gezegd, waarop de knecht moet hebben geantwoord, U bent toch niet doof, of wel soms?

En wat ze allen niet verwacht hadden, vertrok de derde knecht ook na dat hij het verhaal had gehoord, en Teun was toen zonder hulp. En nu begrijpt u wel dat hij nog altijd wraak wil nemen op mijn man.

Hij heeft trouwens meer dan een week geen knecht kunnen krijgen.

Mijn man heeft het in begin moeilijk mee gehad, om dat Teun hem overal slecht maakten, en al die leugens rond ging vertellen en omdat hij zo genaamd een van de elite van het dorp is geloven de mensen hem ook nog.

Gelukkig hadden de andere knechten werk voor hem bezorgd, het was wel wat minder loon, maar wij konden er van rond komen.

Tot op heden zijn er nog altijd dorps genoten die je er voor aan kijken, of mijn man een dief was geweest.

Toen mijn man uit de cel kwam zwoer hij Teun een kopje kleiner te maken, maar werd ziek en overleed een korte tijd later.

Ja en onze Piet kreeg daar door ook geen werk, is toen maar op vis vangst gegaan, die hij gelukkig in de stad goed van de hand kon doen en daar verdiende hij de kost mee.

Er waren dagen dat hij niet veel ving, maar de meeste dagen was het ruim voldoende.

Ja en toen de politie in die tijd bij Teun gingen kijken of hij nog kippen misten, kwamen ze tot ontdekking, dat er een gat tussen de struiken in de omheining was.

Bij verder zoeken vonden ze enkele veren in de struiken, wat bleek achteraf dat Piet gelijk had dat er zich vossen op hielden.

De agenten die in die tijd in het dorp waren werden zo boos dat Teun een bekeuring kreeg voor valse aangiften. Maar ja mijn man had toch de naam van dief gekregen en had toch in de cel gezeten, je weet hoe dan de praat gaat door het dorp. Het was ook een blunder van de politie, die zijn zich later komen verontschuldigen.

Wij hadden geen geld om Teun voor de rechter te slepen, dat hij er een vergoeding voor moest betalen.

Onze Piet kwam Teun op een keer in het dorp tegen. Hij was bij zijn vrienden, sprak Teun aan dat hij de schade moest betalen. Doe je dat niet zal ik je op een keer beet nemen waar je het verdere leven van kunt genieten.

Mijn man wilde dat niet, ik wil hier geen ruzie over maken dan beland jij ook in de cel en dan is het een ramp voor ons allen hier. Op een morgen toen ik de krant uit de bus nam viel er een briefje van tien gulden uit, wij denken dat het van Teun afkomstig is, maar weten het niet, er was geen briefje bij met de naam op. Het was trouwens na de dood van mijn man. ""Ja, " zei Piet,, als het van hem zou zijn geweest, moest hij zich schamen, om iemand daar mee af te schepen. "

Hoofdstuk 2

Piet zoals ik al zei kon bij de boeren geen werk krijgen en zocht zijn verdiensten op het water met vissen en stiekem op wild dat bij de boeren veel schade toe bracht aan het gewas op het land.

De politie wist goed dat Piet stroopte, maar ze deden net of ze niets zagen, zolang er maar niemand aan giften deed.

Er waren wel twee boeren die Piet hadden verboden op haar land te komen, volgens hun zeggen werd er dan te veel aan het gewas beschadigd. U kunt wel raden wie die boeren waren, het was Teun en een goede vriend van hem. "

Bij het water in de buurt van de boerderij lag een woonboot afgemeerd, daar woonden een oude schipper in.

Hij bezat een bootje waar hij de rivier mee op voer, hij was in het bezit van vergunningen om op vis vangst te gaan, waar hij nog een inkomen van had.

Piet had op zekere dag toch de politie achter zich aan gekregen, al deden ze voorheen een oogje dicht, ze lieten zich er niet meer zien in de buurt.

Nu was er een boer die aangiften had gedaan, die beweerde dat Piet met stropen veel schade toe bracht op zijn land.

Dat was natuurlijk om Piet een hak te zetten, hij kwam nooit op de gronden van die twee boeren.

Maar Piet was de politie te slim af, toen hij die toevallig van verre aan zag komen verdween hij diep in het riet, waar ze nooit kwamen kijken.

Door dat ze niemand zagen verdwenen ze weer en Piet kon verder met vissen, wat hij op dat moment aan het doen was.

Ik zal toch in het vervolg uit moeten kijken, dat ze mij niet pakken, dan zijn mijn verdiensten weg, en waar moet ik dan werk vinden? dacht Piet.

Zou ik eens een keer met die oude visser contact op nemen, hoe ik het verder moet doen, om geen moeilijkheden te krijgen.

Ja dat is weer iets van boer Teun, die heeft hier land liggen.

In het dorp stond Piet bij de meisjes bekend als een vriendelijk en eerlijke jongen in de buurt, en dat was hij ook.

Er waren verschillende meisjes die Piet het hof maakten, maar Piet gaf hun nooit een kans om ook maar een afspraak te maken.

Nee, Piet kende maar een meisje en dat was Treesje de dochter van boer Teun, vanaf de school tijd, nee hij vond het zo wel welletjes.

Wat zouden zijn vrienden zeggen, Piet de visser heeft een meisje aan de haak geslagen, nee hij wilde vrij zijn, hij moest toch zorgen dat hij geld thuis bracht, en niet aan meisjes verknoeien.

Moeder kon de centen goed gebruiken, ook omdat de ander twee kinderen van haar nog naar school gingen in de stad

Zijn broer kon goed leren, die was van de lagere school naar een hogere gegaan, daar fietsten hij op een oud karretje naar toe, een nieuwe fiets konden ze niet betalen.

Wanneer die stuk was deed Piet hem weer op knappen van spullen die hij wel eens mee bracht als hij naar de stad was geweest om vis te bezorgen.

De mensen in de stad gooide soms nog goede spullen weg, en Piet zocht zich dan bruikbare spullen uit, ook vroeg hij wel eens aan mensen wanneer er een nog goede fiets ergens lag, of hij er onderdelen vanaf mocht halen.

Het was niet te geloven dacht Piet dat er mensen zijn die nog goed op te knappen fietsen bij der rommel aan de straat lagen,

wat de gemeente dan kwam ophalen.

Bij hun in het dorp gebeurde dat niet, daar moesten de mensen zelf maar alles opruimen, ook kwam er wel eens een vodde man of iemand voor oud ijzer.

Piet had zich een klein zakje onder het zadel van zijn fiets gemaakt waar hij wat spullen in had voor het slopen van fietsen, of als er nog redelijke banden op lagen om die er van af te halen.

Piet was een echte zakenman geworden, wanneer hij niet op vis

vangst of op de strooptocht, vond je hem in de schuur bij hun thuis, waar hij fietsen deed oplappen en die hij dan verkocht, voor wat guldens.

Hij had er inmiddels al vele mensen een plezier mee gedaan en was er iemand die een oude fiets zocht werd hij verwezen naar Piet, want in het dorp was geen fietsenmaker.

Op een morgen zat Piet te vissen en de oude schipper er voorbij kwam met zijn bootje, hij zag Piet zitten tussen het riet en draaide zich met de boot om en kwam naar hem toe.

Hallo jonge man" riep de schipper,, vang je nog wat?"

Tot heden nog niet veel", dan moet je het riviertje op daar is de kans groter, kom dadelijk maar eens bij mij kijken. "

Voor dat Piet naar huis ging met nog redelijk aan vis liep hij eerst bij de schipper binnen.

Kom binnen zij de man en neem een stoel, heb je toch nog wat gevangen?", Ja meer dan ik had verwacht, het is genoeg om er mee naar de stad te gaan. "

De kamer lag vol met visnetten en in een hoek stond een tafel met een paar stoelen, naast een zeer mooie kachel waar een ketel met water op stond.

Zo jonge man ga je die verkopen?", Ja ik moet toch geld zien te verdienen voor de kost, want thuis hebben wij het niet zo breed.

Mijn moeder krijgt maar een klein pensioentje, net genoeg om wat eten voor te kopen. "

En je vader dan?", Mijn vader is overleden en nu is moeder met mijn jonger broer en zus en ik nog alleen. "

Waarom ga je dan niet werk zoeken beste jongen, je bent er flink genoeg voor. "

Piet vertelde de man;, over het verleden wat zijn vader was overkomen en dat daarom hem niemand wilden als knecht.

En omdat mij niemand wil hebben als knecht en voor ons zelf te gaan boeren, hebben wij geen geld, daarom moet ik maar op deze manier wat zien te verdienen. "

Ja jonge man, hoe heet je ook al weer?", Piet is mijn naam"

Och ja dat zei je ook, ben je dan niet bang dat de politie je betrapt, ? of heb je vergunningen. ?"

Nee die zal ik ook wel niet krijgen omdat wij niet goed staan aangeschreven bij de gemeente ambtenaren. "

Nou als je vader voorheen onschuldig was, moet je, je eigen daar niets van aantrekken, gewoon gaan vragen, als ze jou pakken ben je meer kwijt dan wat je op een week verdiend.

Ik zou niet weten waarom je die niet kunt krijgen, daar heeft iedereen recht op, probeer het maar, dan vis je veiliger. die zullen ze je niet weigeren.

En als je zin hebt, kom je maar eens een dag bij mij, dan leer ik je wel om meer te vangen, want met die hengels dat is goed voor plezier maar niet om geld mee te verdienen. "

Dat is fijn van u, wanneer kan ik mee gaan?"

We zullen zeggen overmorgen, maar dan wel vroeg, maar ga eerst voor een vergunning. "

Ja dat doe ik dan morgen, is zo'n vergunning duur. ?" dan moet ik eerst een beetje zien te sparen, om die te betalen. "

Nee hoor, maar hier heb je geld, dan kun je mij daar overmorgen mee helpen, en de rest krijg ik dan wel van je terug. "

Bij thuis komst vertelde hij aan moeder wat er was voor gevallen tijdens het vissen;, Dat de oude schipper naar hem toe was gekomen, en hem geld had gegeven voor vis vergunning aan te vragen, maar daarvoor moest hij hem wel een keer helpen. "

Moeder vond het fijn,, maar ben wel voorzichtig wanneer je op die boot mee vaart en ben beleefd als je om een vergunning gaat. "

Ja moede waarom zou ik dat niet zijn, ik denk zelf dat ik mij goed gedraag, ook al zijn mijn vrienden brutaler, dat hoor ik wel wanneer wij op zondag na de dienst op de markt zijn. "

Dat hoop ik jongen, je weet dat de meeste mensen ons in het dorp nog altijd voor slechte mensen aan zien, ook al hebben wij nergens schuld aan. "

Maakt u zich maar niet ongerust moeder, dat zal wel eens veranderen, als de dorpelingen boer Teun lerenkennen, hoe hij werkelijk is. "

Piet toog de volgende morgen vroeg naar het gemeente huis, hij was er nog nooit binnen geweest, aan een loket zat een dame die Piet al met een scheef oog aan keek.

Dag mevrouw of juffrouw, ben ik hier op de juiste plek om een vis vergunning aan te vragen?"

Nee dan moet je aan de andere kant zijn, " kreeg hij als kort antwoord. Wat een onvriendelijk dame dacht Piet, die heeft zeker slecht geslapen, ik geloof dat het geen plezierige is om mee om te gaan.

O dan is het goed, " en liep zonder ook maar een woord meer te zeggen tegen die dame, naar het ander loket, Goede morgen dame" zei Piet, waar de jonge dame hem vriendelijk begroeten en te woord stond.

De dame was heel beleefd tegen Piet en daar door voelde hij zich op zijn gemak en vertelde aan de dame waar hij voor kwam.

Dan had ik graag van jou: de geboorte datum het adres, dan zal ik voor je in orde maken, als je zo lang wild wachten?

Neem zolang plaats op een stoel, dan zal ik je roepen als ik er mee klaar ben. "

Ja dat is goed jonge dame, " en Piet nam plaats waar nog meer mensen zaten.

De dame lachte in zich zelf, dat zij door zo'n grootte kerel als jonge dame werd aan gesproken.

De mensen die er zaten keken Piet met een schuine blik aan, opeen na, die begon meteen tegen Piet te praten.

Dag Piet, jongen hoe is het er mee, en je moeder, gaat alles naar wens, en hoe staat het met de vangst, ik hoorde daarnet dat je een vergunning wilde hebben. ?

Dat is ook beter Piet dan krijg je ook van niemand last. "

Ja de vangst gaat wel, het kon soms wel wat meer zijn, maar ik moet niet klagen, en mijn moeder gaat het uitstekend mee. Ze heeft wel veel zorgen om het gezin, maar ja het is niet anders.

Ooit hoop ik dat ze een mooi leven zal krijgen. "

Na een tijdje te hebben gebabbeld riep de juffrouw op Piet, hij stond meteen op en liep naar het loket toe.

De dame legde de papieren op de balie,, hoeveel moet ik nu betalen?", het valt mee, dat bedrag heb je met een paar vissen betaald"

De dame noemde het bedrag en Piet overhandigde het geld en zag dat hij meer over had dan verwacht.

Piet bedankte de dame, groeten de mensen en liep naar buiten.

De oude schipper dacht zeker dat het duur was maar het was niet het geval, hij had nog meer dan de helft over.

Buiten liep Piet zich bij de politie uit die net naar het gemeente huis wilde gaan. , Zo Piet wat ben jij al vroeg van morgen en niet op het stropers pad. ?"

Nee beste man" zei Piet,, ik hoef niet te stropen, dat doen anderen maar. Ik heb mij net een vergunning gehaald. dat had de oude schipper mij opgedragen. ". Dan hoeven jullie mij daar niet meer voor te controleren, dan weten jullie dat al vast.

Nee Piet wij geloven je wel, zorg maar dat je er goed wat kunt vangen, ", dat is de bedoeling er van heren. "

Dan had die oude schipper verstand, om je er op te wijzen dat je er vergunning voor moet hebben, dat je niet werd betrappt, en het stropen op konijnen dat mag ook niet, dat weet je, de boeren hebben ons verteld, dat jij bij hun door de akkers loopt. "

En toen werd Piet boos,, Dat moet u maar bewijzen, er zijn andere mensen die door het land lopen, die iedere dag op de stroop gaan maar dat zal boer Teun jullie wel niet vertellen.

Nee daar wacht ik mij wel voor, hij heeft ons genoeg ellende bezorgd en zo iets zit in de gemeente bestuur.

Nee, hij uit zich nog altijd tegen ons, hij heeft mijn vader voorheen genoeg met leugens het leven zuur gemaakt, maar hij zal mij daar op zijn land niet zien. "

Ja, ja Piet je moet niet boos worden, wij hebben ook onze gedachten er over. Wij weten ook dat er mensen uit de stad hier rond hangen om een konijntje te vangen.

Maar iets anders Piet, nu wij je hier treffen, sprak de oudste agent, waarom vraag je dan de eigenaar van de boerderij met zoveel land en moeras er om heen, om daar te mogen jagen. ? Het is groot genoeg om er een vergunning voor te krijgen, met nog wat enkele toestemmingen van wat boeren.

Die hebben soms veel last van het wild en er is niemand die op de gedachten komt om op een eerlijke manier te gaan jagen. "

Ja meneer de agent, waar moet ik ze dan mee vangen, strikken dat mag niet en met de handen zal niet lukken. "

Er werd om gelachen,, Nee met je handen niet, je zou er een jacht geweer voor moeten hebben, dat zou je dan moeten aanschaffen, je bent er oud genoeg voor.

En dan Piet, ik zeg het jou omdat wij de hele situatie kennen, dan is het stropen door de ander ook ten einde, die mogen zich dan daar zeker niet meer begeven.

En jij kunt met een gerust hart vis, gevogelte en wild vangen en verkopen en wat ook zeer voornaam is, je moeder zou niet meer ongerust over je te hoeven zijn, als je van huis bent Piet. Denk er maar eens over na en als hoofdagente, zoals ik straks al zei, willen wij je helpen, omdat wij weten hoe de hele zaak in mekaar zit. "

Ja wat zullen die boeren dan zeggen? Die Piet heeft weer een nieuwe hobby. "

Wat die boeren zeggen, daar moet jij niet op reageren, de meeste zullen blij zijn wanneer het wild wat minder wordt. "

Ja heren bedankt ik zal er met mijn moeder over praten wat die er van vindt en dan, moet ik zo'n vergunning ook op het gemeente huis aanvragen?Zelf zou ik het liefst boer willen worden maar dat zit er niet in en op een fabriek werken, dat is niets voor mij.

Ik hou van het buiten leven net als mijn vader voorheen op het land. "

Thuis vertelde hij het aan zijn moeder,, Jongen dan moet je toch voorzichtig zijn, maar hoe kom je aan een jachtgeweer, ? dat kost nog een paar duiten en die hebben wij niet. "

Ik zal er voor gaan sparen, en als ik het geld er voor heb, zal ik aan de politie vragen waar ik zo'n ding kan kopen."

Die middag liep hij naar de schipper toe, die toevallig thuis kwam, hij legde het bootje vast aan een haak, die vast zat aan de woonboot.

Hallo Piet, kom der maar in en vertel, hoe is het gegaan op het gemeentehuis, heb je de vergunning gekregen, ?, Ja hoor het was geen probleem, het was zo gepiept, en buiten trof ik de politie, die waren heel vriendelijk tegen mij. "

Die moesten zeker iets van je te weten komen over het een en ander?"

Nee dat niet" Piet vertelde het hele verhaal aan de schipper en na dat Piet was uit gesproken, kwam de schipper met een aanbod

Hoor eens Piet, ik heb hier nog twee jachtgeweren liggen, jaren niet gebruikt, maar zijn wel goed onder houden, als jij mij een.

paar maal met een vracht helpt schenk ik je er een.

Maar dan moet ik wel zeggen; dat het onder ons blijft over die vrachten en met niemand er over praat, belooft je dat. "

Ja dat is goed!, maar is het dan niet te gevaarlijk die vrachten die u vervoerd?", Nee Piet dat niet indirect maar wel dat de politie er niet achter komt. "

Beste man" zei Piet,, Ik wil niet in de gevangenis te recht komen, dan zijn wij zeker slechte mensen, ik zal er over na denken dan zeg ik u morgen of ik het doe. "

Kijk hier is het geld wat ik over had, hij legde het op tafel, en het ander zal ik u terug betalen. "

Dat hoeft niet Piet ik heb het jou geschonken dat je veilig kon vis vangen. "

De volgende morgen was Piet al vroeg met de schipper op vis vangst, hij kreeg geleerd hoe hij de netten kon leggen en hoe hij ze het beste ze er uit kon nemen,

Ze waren wel in de buurt van de rivier, maar de schipper zei: dat maakt niet zoveel uit, er zit over al vis. "

Ze waren een dikke uur op het water geweest, toen de schipperde netten er weer uit nam. , Kijk Piet op die korte tijd is dit al een goede vangst. Die neem jij maar mee naar huis. "

Piet bedankten de man, dat is voor vandaag wel genoeg denk ik, anders vang ik er straks nog wat bij. " De schipper keerden de boot en voer weer weg.

Weer aan land wierp Piet toch nog wat hengels uit.

Terwijl hij zat te staren op zijn hengel en al heel wat vis naar boven had gehaald, hoorde hij in de verte het geronk van een motor die dichterbij kwam.

Tot dat hij om de hoek bij de inham verscheen, het was de rivier politie met hun boot.

Hij hoefde nu niets meer te vrezen hij had nu geldige papieren, het was toch een ander gevoel dan voorheen.

De boot legde aan bij de woonboot en de twee die er op voeren kwamen naar Piet toe. , ze hadden hem daar

waarschijnlijk zien zitten. , Zo jonge man heb je al goed gevangen. ?"

Ja hoor vandaag bijten ze goed als het zo door gaat kan ik de kost er wel aan verdienen. ", Fijn" zei een van de twee,, Maar heb je toestemming om op vis te vangen?"

Ja ! ik heb mijn vergunningen kijk maar" en Piet haalde de papieren uit zijn binnenzak en gaf die aan de politie voor inzagen.

Die zijn tenminste in orde, maar verdien je daar genoeg aan op een dag?", Ja dat lukt wel, de ene dag wat minder de volgende dag wat meer, alles bij mekaar moet ik niet klagen. "

En waar breng je die vis dan naar toe, als ik het vragen mag, als je zoveel vangt?"

Daar heb ik een vast adres voor waar ik die kan leveren, verser als deze kunnen ze niet krijgen en die bezorg ik elke middag. "

Piet dacht bij zich zelf, wat nieuws gierig daar hebben ze toch niets mee te maken.

Komen er meer mensen hier vissen?", Met mijn weten niet, alleen de oude schipper en wat kinderen, maar ja ik ben er ook niet de hele dag. Wat er verder gebeurd hier weet ik niet, het zal ook mijn zorg niet zijn. "

Ben jij niet het mannetje dat hier ook wel doet stropen op het veld in deze buurt?"

Nou moest Piet op zijn hoede zijn, dat hij niets verkeerd zou zeggen,. , ik stropen! dan hebt u wel de verkeerde voor, ik weet wel dat er gestroopt wordt, maar dat is niet mijn pakkie aan, zolang ik maar vis kan vangen. "

Maar jonge man kom je hier dikwijls bij de woonboot vissen. ?"

Ja dit is mijn vast stekkie, maar wat heeft dat met vissen te maken, of ik hier kom of ergens anders?"

Is het je wel eens op gevallen dat de schipper andere vrachten heeft in plaats van vis?"

Nou agent ik kom wel eens bij hem een kop koffie drinken, en wat hij verder doet, dat moet hij zelf weten hij hoeft voor mij geen verantwoording af te leggen.

En trouwens ik bemoei mij niet met ander mans zaken, zo zijn wij thuis niet op gegroeid. "

De agenten werden er niets wijzer van, ze wenste Piet nog een goede vangst stapten in de boot en voeren af.

Nu ging Piet een lichtje branden, dacht meteen wat de schipper had gezegd, dat hij er met niemand over mocht spreken.

Dan heeft de politie hem toch al in de gaten, dan is er iets wat niet het dag licht mag zien.

Een tijd later na dat de agenten waren verdwenen verscheen de schipper met zijn bootje om naar huis te gaan.

Hij voer meteen naar de achterkant van de woonboot en groeten Piet in het voorbij varen.

Piet kon nog net zien dat er een zeil over iets was gelegd, waarschijnlijk vis die hij gevangen had, of iets wat niemand mocht zien, daarom had hij het afgedekt.

Piet bleef gewoon door gaan met vissen tot dat de schipper op hem riep: en Piet wil het lukken vandaag?"

Ja schipper het valt wel mee. "

Waarna de schipper naar hem toe kwam om een praatje te maken

Piet vertelde aan de schipper dat hij bezoek had gehad van de politie en ook dat ze naar hem hadden gevraagd.

Ook, of ik het mannetje was die hier deed stropen op wild, ik heb hun gezegd dat ze daar maar anderen voor moesten zoeken.

Ik ging hun toch niet zeggen dat ik ook wel eens een konijn mee pikt, voor thuis.

Die dachten toch niet dat Piet achterlijk was en zich zelf ging verraden. "

Wel heb ik hun verteld dat ik wel eens een kop koffie bij U kwam drinken en dat ik mij met andermans zaken niet bemoeiden. Dat was ons thuis altijd voor gehouden, dan krijg je ook geen ruzie. "

Dat heb je goed gedaan! Ik hoorde de motor van hun boot en ben toen een van de plassen om de hoek op gevaren, ik weet dat ze daar niet komen.

Ik denk dat ze verwachten dat hun boot daar de grond zal raken zo kon ik ze ontwijken. "

Mogen ze dan niet zien wat u aan vis vangt, ?" De schipper gaf er geen antwoord op, alleen, ben je vanavond om acht uur bij mij, wat we hadden af gesproken. "

Ja ik zal er zijn " riep Piet nog na toen de schipper weg ging. Even later bont hij zijn spullen bij mekaar en keerde huiswaarts, het liep zo zachtjes aan tegen de middag toe en dan had moeder het eten meestal klaar staan.

Thuis durfde hij zijn moeder niet te vertellen over de politie, maar dat er een vuil luchtje aan hing daar was hij zich van bewust.

Wel vertelde hij nog eens aan moeder dat hij het jachtgeweer kon verdienen bij de schipper als ik hem help met een paar vrachten.

De schipper zei: Ik heb er toch twee en gebruikt ze nooit meer. "

Wat voor vrachten?", Dat weet ik niet moeder, ik zal het wel zien als ik moet helpen met inladen. "

Piet ben wel voorzichtig op die boot!", Ja moeder ik pas wel op maakt u zich maar geen zorgen. "

Na het middagmaal fietsten Piet zoals gewoonlijk naar de stad met de vis die hij afleverden bij de winkelier, na dat er was afgerekend en het geld bekeek, nou ik heb nog goed verdiend vandaag. Bij thuiskomst legde hij het geld voor moeder op tafel, die was er blij mee,, Dit is bijna genoeg voor een hele week boodschappen. "

De rest van de dag was hij bezig in de tuin dat moest ook gebeuren, om groenten te telen, onkruid wieden, dat had hij na vaders overlijden op zich genomen.

Was hij daar niet, dan was hij bezig in de schuur, met zijn klus werk, nee Piet kon niet goed stil zitten. Daar wordt je maar lui van, had vader hem voor gehouden.

Die avond was Piet op tijd bij de schipper,, Je hebt goed woord gehouden gaf die te kennen, dan zullen wij maar meteen afvaren, trek je een dikke jas aan, het zal wel koud worden vanavond. " Moeten wij dan lang varen", nee dat niet maar het wordt nevelig en dan is het koud op het water. "

Zij peddelden de richting van de rivier op, en Piet zag aan de schipper dat hij steeds luisterden of hij iets hoorden, waarschijnlijk de motor van de politie boot.

Een tijd lang bleef hij met het bootje op een grootte afstand liggen wachten, Piet vermoeden dat hij dat deed of het er rustig was op het water. Na een paar honderd meter kwamen ze bij een kleine haven waar de schipper langszij voer van een grootte boot die daar voor anker lag, en legde zijn bootje daar aan.

Even later gaf hij met een fluittoon aan, dat ze er waren, daarna verschenen twee mannen die enkele zakken naar beneden lieten glijden aan een touw, er werden zes stuks in het bootje geladen.

De schipper deed aan het einde van de touw een zakje binden, hij zwaaide nog even tegen de twee, zei tegen Piet,, nu samen roeien om hier zo snel mogelijk weg te komen. "

Piet trok zo hard aan de roeispanten dat het water tegen de boot spatten.

Rustig Piet niet te veel geluid maken" dat kwam omdat Piet nog geen ervaring had in roeien.

Je moet de spanen dieper in het water zetten en dan rustig trekken, dan hoor je er niets van. "

Nu wist Piet zeker dat zij smokkelwaar vervoerden, hij kon het niet zien, maar dat ging wel door zijn hoofd en dacht aan de politie.

Als ze hun twee te pakken kregen, belanden zij zo goed als zeker in de cel, dan was zijn leven helemaal een ellende, hij kon zich dan nergens meer laten zien, en zijn moeder in het verdriet.

De vaart verliep snel en goed, de boot werd aan de achterkant van de woonboot vast gemaakt.

Daar werden de zakken uit geladen en die werden er door de schipper verstopt, zodat ze niet opvielen wanneer er iemand bij de woonboot zou komen.

Piet had toch een beetje de schrik te pakken, maar durfde niets te laten merken.

Binnen werd nog een kopje koffie gedronken, de schipper stond op en verdween naar een klein kamertje, zeker de slaapkamer, dacht Piet.

Bij terug komst overhandigde hij Piet het jachtgeweer dat nog in gepakt zat in een juten zak.

Kijk maar Piet het is nog een mooi geweer en voldoet nog zeker, het zit nog goed in de olie,. De loop kun je schoon maken om aan deze stok een doekje te binden